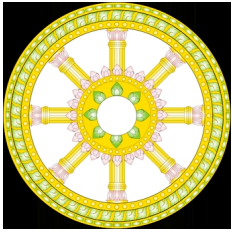

•เขียนโดย manager•

•วันพฤหัสบดีที่ 26 มิถุนายน 2014 เวลา 16:22 น. - •แก้ไขล่าสุด •วันพฤหัสบดีที่ 26 มิถุนายน 2014 เวลา 17:40 น.

ภิกษุทั้งหลาย ถูกละ ๆ พวกเธอทราบธรรมที่เราแสดงแล้วอย่างนี้ ถูกแล้ว น้ำตาที่หลังไหลออกของพวกเธอ ผู้ท่องเที่ยวไปมา คร่ำครวญร้องไห้อยู่ เพราะประสบสิ่งที่ไม่พอใจ เพราะพลัดพรากจากสิ่งที่พอใจโดยกาลนาน นี่แหละ มากกว่า ส่วนน้ำในมหาสมุทรทั้ง ๔ ไม่มากกว่าเลย.

พวกเธอได้ประสบกรรมของมารดาตลอดกาลนาน น้ำตาที่หลังไหลออกของเธอนั้น ผู้ประสบกรรมของมารดา คร่ำครวญร้องไห้อยู่ เพราะประสบสิ่งที่ไม่พอใจ เพราะพลัดพรากจากสิ่งที่พอใจ นั้นแหละมากกว่า ส่วนน้ำในมหาสมุทรทั้ง ๔ ไม่มากกว่าเลย.

พวกเธอได้ประสบกรรมของบิดา... ของพี่ชายน้องชาย พี่สาวน้องสาว... ของบุตร... ของธิดา... ได้ประสบความเสื่อมแห่งญาติ... ได้ประสบความเสื่อมแห่งโคณะ... ได้ประสบความเสื่อมเพราะโรค ตลอดกาลนานน้ำตาที่หลังไหลออกของเธอนั้น ผู้ประสบความเสื่อม เพราะโรค คร่ำครวญร้องไห้อยู่ เพราะประสบสิ่งที่ไม่พอใจ เพราะพลัดพรากจากสิ่งที่พอใจ นั้นแหละมากกว่า ส่วนน้ำในมหาสมุทรทั้ง ๔ ไม่มากกว่าเลย.

ข้อนั้นเพราะเหตุไร ?

เพราะว่า สงสารนี้กำหนดที่สุดเบื้องต้นเบื้องปลายไม่ได้ เมื่อเหล่าสัตว์ผู้มีวิขาเป็นที่กำกั้น มีต้นหาเป็นเครื่องประกอบไว้ท่องเที่ยวไปมาอยู่ที่สุดเบื้องต้นย่อมไม่ปรากฏ.

ภิกษุทั้งหลาย ก็เหตุเพียงเท่านี้ พอทีเดียว เพื่อจะเบื้อหน่ายในสังขารทั้งปวง พอเพื่อจะคลายกำหนดพอเพื่อจะหลุดพ้น ดังนี้.

นิทาน. ส. ๑๖/๒๑๔/๔๒๖.